



Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

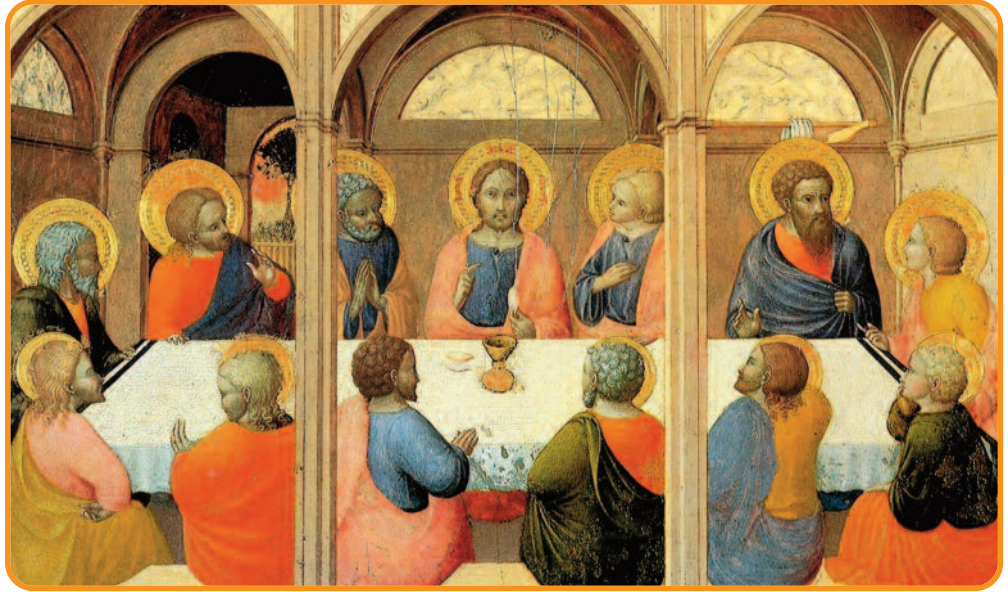
2014. június 22.
Úrnapja

Csodálatos ajándék

Ma, az Oltáriszentség ünnepén arra a kérdésre próbálunk választ találni, hogy mi lehetett Krisztus szándéka az utolsó vacsorán végzett cselekedetével?

Miért akarta, hogy a kenyérben és a borban jelen legyen az ő teste és vére? Miért parancsolta apostolainak, hogy az ő emlékezetére ismételjék meg cselekedetét? Krisztus Urunk szándékát az őskeresztény idők szertartásából, az imádságokból és az igehirdetésből ismerhetjük, valamint mindenekelőtt a Szentírásból, pontosabban Máté, Márk, Lukács evangéliumából és Pál apostol leveleiből, de ezek az iratok már tükrözik az első keresztény közösségek imádságait és szertartásait is. Abban a reményben keressük Krisztus szándékát, hogy ez megmutatja számunkra az Oltáriszentség hatását, az Eucharisztia célját.

Jézus azt szeretné, hogy kapcsolatban legyünk vele. Nem csupán az imádságban vagy a testvéri közösségben megta-



pasztalható lelki kapcsolatra kell gondolnunk, hanem valóságos kapcsolatra. A csodálatos kenyérszaporítást követően már nem az embereknek kiosztott kenyérről beszél Jézus, hanem arról az „élő kenyérről,” amit majd adni fog, tehát az Oltáriszentségről. Ezt mondja: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad, én meg benne” (Jn 6,56). Láthatjuk, hogy nem valamiféle laza, felszínes kapcsolatról van szó, hanem Krisztussal való egye-

sülésről. A szentáldozás révén, Krisztus testének vétele által eggyé válunk övele. Milyen csodálatos ajándék ez számunkra!

Jézus bennünk akar élni. Élteni akar bennünket. Valahányszor szentáldozáshoz járulunk, az Istennel való lelki egyesülés vágyával tegyük ezt. Itt értjük meg azt, hogy miért nem szabad úgy áldoznunk, hogy bűnben élünk: a szent Istenhez méltatlan az, ha mi bűneinkhez ragaszkodva közeledünk hozzá.

Személyes felajánlás

Jézus azért adta nekünk az Oltriszsentséget, hogy lelkileg megerősítse azt, aki az ő testét magához veszi.

Ez akkor valósul meg, ha a szentmise nem csak Krisztus áldozata, hanem az én áldozatom is. Nem csak Krisztus felajánlása, hanem én is felajánlom magamat az Istennek. Nem csak Krisztus hálaadása, hanem az én hálám kifejezése is Isten felé. Engednem kell tehát, hogy e szentség szentté tegyen engem. Méltatlanságom tudatában, de a megszentelődés, a lelki gyógyulás vágyával a szívemben vegyem magamhoz Krisztus testét. A szentmisében ezt tudatosítja bennem a rövid ima: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem.”

Éltess engem!

Uram, Jézus Krisztus, aki valóságosan jelen vagy az Oltáriszentségben! Bűneim őszinte megbánásával készülök arra, hogy veled találkozzak a szentáldozásban.

Légy lelkem tápláléka, éltess engem! Abban a hitben fogadom szent testedet az átváltoztatott kenyérben, hogy titokzatos testednek, az Egyháznak tagja vagyok. Az Egyház alapja az Oltáriszentség. Egyház nélkül, közösség nélkül elképzelhetetlen az Eucharisztia ünneplése. Segíts, hogy közösségre lépjünk a többi kereszténnyel! Szüntess meg a keresztények között minden széthúzást, hogy testvéri szeretetben éljünk egymással.

Annak reményében veszem magamhoz szent testedet, hogy elvezetsz az örök életre.

Úrnapja

MTörv 8,2-3.14-16
1Kor 10,16-17
Jn 6,51-58

Hétfő

2Kör 17,5-8.
13-15a.18
Mt 7,1-5

Kedd, Keresztelő

János születése
Iz 49,1-6
ApCsel 13,22-26
Lk 1,57-66.80

Szerda

2Kör 22,8-13;23,1-3
Mt 7,15-20

Csütörtök

2Kör 24,8-17
Mt 7,21-29

Péntek, Jézus szentséges szíve

MTörv 7,6-11
1Jn 4,7-16
Mt 11,25-30

Szombat

Siral 2,2.10-14.18-19
Mt 8,5-17

Szent Péter és Pál apostolok

ApCsel 12,1-11
2Tim 4,6-8.17-18
Mt 16,13-19